

Bosc del polígon industrial del circuit

Montmeló

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carretera BV 5003, PK 2,100
Emplaçament Entre el Circuit de Barcelona-Catalunya i la zona industrial del Circuit.

Coordenades:

Latitud: 41.566141964768
Longitud: 2.2607159614563
UTM Est (X): 438360
UTM Nord (Y): 4601871

Classificació

Número de fitxa 08135 - 58
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: A tocar de la carretera i també degut a la pressió humana, és fàcil detectar alguns abocaments incontrolats, residus procedents de la construcció, algun llauna de begudes o embolcalls, a més d'alguna planta invasora o procedent de jardins, com la iuca i una plantació alineada d'acàcies.

Protecció Legal
Tipus de protecció: Arbre o arbreda d'interès
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Montmeló. Text refós aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona el 8 de març de 2012.

Data aprovació: dj., 08/03/2012 - 12:00

Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Pública

Titular: Ajuntament de Montmeló (Plaça de la Vila, núm. 1; 08160 - Montmeló)

Fitxes associades:

[Bassa de La Pardalera](#)

[Bassa del bosc de Can Català](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Data de registre de la dt., 16/01/2024 - 17:00

fitxa:

Descripció

Comprèn varies masses boscoses que tot i que formen part d'una mateixa unitat, estan dividides per l'estructura viària, de la zona industrial del Circuit i el Circuit de Barcelona-Catalunya. Una anella verda, creada entre els municipis de Montmeló i Granollers uneixen aquests boscos a través d'un camí planer que té un recorregut de 5,6 km.

S'hi accedeix fàcilment, des del carrer de la Verneda del Congost, però també des de la carretera BV-5003 o des de la carretera de Granollers a Montmeló. Totes aquestes vies conflueixen a la rotonda de la "M".

La primera zona (Coord. UTM X438713-Y4601768) està situada a l'extrem nord-est del municipi, que limita amb Granollers, a tocar del riu Congost. De totes les masses boscoses és la més enjardinada, amb una zona de pícnic i àrea d'esbarjo. El terreny és completament planer, amb una plantació molt jove de pi, al voltant de la zona de pícnic. També hi ha algun cirerer d'arboç, aladern i arbres propis de l'estatge de ribera com el pollancre. Tots ells plantats.

La segona zona (Coord. UTM X438202-Y4601595), és la del bosc de la Torre Pardalera. S'hi pot accedir directament per la carretera BV-5003 o travessant el polígon pel carrer de Can Sastre o des del carrer de Can n'Esteve. Al final d'aquests dos, just quan es troben, es pot veure un camí de terra que s'inicia en el mateix marge. Aquí el recorregut es fa pel mig del bosc, que transcorre més o menys paral·lel a la carretera esmentada anteriorment. La seva alçada respecte al nivell del mar oscil·la entre els 95 i 97 metres. Per tant és un recorregut planer sense desnivells importants, tret dels marges escapçats per la construcció del polígon.

Hi trobem un bosc madur on hi predomina l'alzina (*Quercus ilex* spp. *Ilex*) amb presència de roure i pi. Els llocs per on no s'hi camina hi ha un bon sotabosc amb plantes pròpies de l'alzinar com l'aríjol o l'heura, i galzeran (*Ruscus aculeatus*). També hi ha algun arç blanc (*Crataegus monogyna*) i esparraguera (*Asparagus officinalis*).

La tercera zona (Coord. UTM X438208-Y4601722) i la quarta (Coord. UTM X438329-Y4601807) també formen part del bosc de la Torre Pardalera. Però estan situades a l'altre costat de la vorera de la carretera BV-5003 i limiten al nord, nord-oest amb la línia del ferrocarril i el Circuit de Barcelona-Catalunya. Visualment, és una massa boscosa allargassada que queda delimitada per un passeig de plataners (*Platanus hispànica* sp.) que originàriament conduïa a la Torre Pardalera, desapareguda ja fa anys amb la construcció del circuit. El camí està barrat al trànsit de vehicles. Els plataners són majoritàriament espècimens madurs, amb una brancada alta i esvelta. A l'altre costat del camí, hi ha un bosc madur d'alzina i roure, però sempre amb presència de pi. Com amb la segona zona, té un sotabosc interessant, on s'hi localitzen les mateixes espècies vegetals i malgrat la proximitat de la via del tren i el circuit, es converteix en refugi d'ocells i petits mamífers. Aquest bosc queda tallat per una zona erma sense vegetació arbòria com actuant de tallafocs.

La cinquena massa boscosa (Coord. UTM X438487-Y4601887), presenta les mateixes característiques que les dues primeres. A tocar de la carretera, hi ha una bassa d'aigua abandonada, envoltada de bardissa que semblaria comunicar amb una segona, de característiques constructives molt semblants, però amb aigua, que està situada en el darrer sector que limita amb el municipi de Granollers, el bosc de Can Gordi, al capdavant del marge i dins d'una empresa. En arribar al final d'aquest bosquet, trobem el carrer del Mas La Moreneta. Baixant per unes escales de fusta que eviten que s'erosioni el marge, es pot travessar el carrer i entrar per un camí protegit per una barana de fusta al darrer dels boscos (Coord. UTM X438566-Y4602062). Es tracta del bosc de Can Gordi, on passa la partió amb Granollers. S'hi observa parcialment les restes d'un muret de pedra amb una filada de maó disposat a plec de sardinell, que puja perpendicular al carrer i a la bassa esmentada anteriorment. Aquesta massa boscosa té les mateixes característiques que les darreres esmentades.

Observacions:

Aquestes masses boscoses formen part d'un mosaic forestal de gran valor ecològic i social per al municipi.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE MONTMELÓ (2011). *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Montmeló*. Text refós aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona el 8 de març de 2012.

ALBEROLA, Ginés (1892). *Mitologia vegetal. Leyendas de las plantas*. Madrid. Tipografia de Manuel Ginés Hernández. Impresor de la Casa Real. Facsímil.

MASCLANS, FRANCESC (1999). *Guia per a conèixer els arbres, actualitzada per Oriol de Bolós* - Flor del Vent Edicions.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Dins de la *2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars*. Alcalà de Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1985). *Los árboles*. Barcelona: Editorial Blume.

